ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟ ସଡ଼କ ପରିବହନ ନିଗମ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ଟିଲା ରାମ

ଅଗଷ୍ଟ 25,2004

[ଅରିଜିତ ପଶାୟତ ଏବଂ ଡି. ଏମ୍. ଧର୍ମଧିକାରୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ସେବା ଆଇନ- ସେବା ସମାପ୍ତି ଆଦେଶ- ଆଇନଗତ ତଥ୍ୟଗତ ସ୍ଥିତି ବିଶ୍ଳେଷଣ କରି ଏବଂ ସେବା ସମାପ୍ତି ଦେବାର ଆଦେଶକୁ ବଜାୟ ରଖି ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ- ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ ସେବା ସମାପ୍ତି ଆଦେଶକୁ ବେଆଇନ ଏବଂ ସ୍ୱାଭାବିକ ନ୍ୟାୟର ନୀତିର ଉଲ୍ଲଂଘନକାରୀ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ ଏବଂ ସେବା ସମାପ୍ତି ଆଦେଶକୁ ଖାରଜ କରିଦେଲେ- ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାହାକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଛନ୍ତି-ସଠିକତା- ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା : ପ୍ରଥମ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ ଏହି ମାମଲାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବିଚାର କରିନଥିଲେ-ଏଥିରେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ମାମଲାକୁ କିପରି ସମର୍ଥନ କରିଥିଲା ତାହା ଦର୍ଶାଯାଇନାହିଁ-ଏପରି ଅଯୌକ୍ତିକ ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଭୁଲ ନିଷ୍କର୍ଷକୁ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ସମର୍ଥନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ- ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର କରିନଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଅପିଲୀୟ0 ଅଦାଲତର ନିଷ୍କର୍ଷକୁ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ, ଯାହା ମାମଲା ସହିତ ବିଚାର କରିବାର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନୁପଯୁକ୍ତ ଉପାୟ-ତେଣୁ, ମାମଲାଟିକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଫେରାଇ ଦିଆଗଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତା-କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟ ସଡ଼କ ପରିବହନ ନିଗମରେ ସଞ୍ଚାଳକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସେ କିଛି ମନ୍ଦ ଆଚରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସେବା ସମାପ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ସେବା ସମାପ୍ତି ଆଦେଶକୁ ବେଆଇନ ଘୋଷଣା ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଏହି ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କୁ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ କୌଣସି ବିଭାଗୀୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କିମ୍ବା ତଦନ୍ତ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ 'ଶେଷରେ ଆସ ପ୍ରଥମେ ଯାଅ' ନୀତି ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରାଯାଇନଥିଲା । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରି ଦେଇଥିଲେ ଯେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଦୈନିକ ମଜୁରୀ ଭିତ୍ତିରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ତେଣୁ ବିଭାଗୀୟ ତଦନ୍ତର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଉତ୍ତରଦାତା ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ ସେବା ସମାପ୍ତି କରିବା ଆଦେଶକୁ ବେଆଇନ ଏବଂ ସ୍ୱାଭାବିକ ନ୍ୟାୟ ନୀତିର ଉଲ୍ଲଂଘନକାରୀ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଖାରଜ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ-ନିଗମ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକକ ବିଚାରପତି ଏହାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଭୁଲ; ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆଧାରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଯେପରି ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତଦନ୍ତ ସ୍ୱାଭାବିକ ନ୍ୟାୟର ନୀତି ଅନୁଯାୟୀ ନୁହେଁ ଏବଂ ତଦନ୍ତ କରିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଲ୍ଲଂଘନକାରୀ; ଏବଂ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ କହିଛନ୍ତି ଯେ ତଦନ୍ତ ସ୍ୱାଭାବିକ ନ୍ୟାୟର ନୀତି ଅନୁଯାୟୀ ନୁହେଁ ଏବଂ

ପ୍ରଥମ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତର ନିଷ୍କର୍ଷକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ ଯେ ଯୋଗ୍ୟତା ଉପରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତି ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ : ଯଦିଓ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଇନଗତ ତଥ୍ୟଗତ ସ୍ଥିତିକୁ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସଠିକ ନିଷ୍କର୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ, ପ୍ରଥମ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ ଏହି ମାମଲାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବିଚାର କରିନଥିଲେ । ଏହାର କିଛି ନିଷ୍କର୍ଷ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ । ଏହା ନିଗମ ଦ୍ୱାରା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା କିଛି ରାୟକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲା ଏବଂ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ନିଗମ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ବାଦୀ-କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ମାମଲାକୁ କିପରି ସମର୍ଥନ କରିଥିଲା ତାହା ସୂଚାଇ ନଥିଲା । ସେହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ଅନୁପାତ କିଭଳି ଥିଲା ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ମାମଲାରେ କିପରି ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଏବଂ ସହାୟକ ଥିଲା ତାହା ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଆଇନଗତ ଭାବରେ ଏପରି ଅଯୌକ୍ତିକ ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଭୁଲ ନିଷ୍କର୍ଷକୁ ସମର୍ଥନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର କରିନଥିଲେ । ଏହା ପ୍ରଥମ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତର ନିଷ୍କର୍ଷକୁ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିଷ୍କର୍ଷ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରିଥିଲା, ଯାହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏହି ମାମଲାକୁ ବିଚାର କରିବାର ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନୁପଯୁକ୍ତ ଉପାୟ ଥିଲା । ତେଣୁ, ଏହି ମାମଲାକୁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଯାଉଛି । [795- C- D; 796- C- E]

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 4032/2001 ।

S.B. ଦେୱାନୀ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 499/1999ରେ ରାଜସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 25.10.1999ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏ. ପି. ଧମିଜା, ଏଚ. ଡି. ଥାନଭି, ସାରଦ ସିଂହାନିଆ ଏବଂ ସୁଶୀଲ କେ. ଜୈନ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଅରଜିତ ପଶାୟତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା : ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟ ସଡ଼କ ପରିବହନ ନିଗମ (ଏଠାରେ 'ନିଗମ' ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି) ରାଜସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଗମ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟର ବୈଧତା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଛି ।

ସଂକ୍ଷେପରେ ଆବେଦନର ଫଏସଲା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ତଥ୍ୟ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା :

ଉତ୍ତରଦାତା (ଏଠାରେ ପରେ 'କର୍ମଚାରୀ' ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା) ଜୟପୁର ସହର, ଜୟପୁରର ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ଦେୱାନୀ ବିଚାରପତି, ବରିଷ୍ଠ ବିଭାଗୀୟ ଏବଂ ନ୍ୟାୟିକ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ IIIଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଦେୱାନୀ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ନିଗମ ଦ୍ୱାରା 18.3.1986 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସେବା ସମାପ୍ତି ଆଦେଶକୁ ବେଆଇନ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ମାମଲା ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କୁ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ସଞ୍ଚାଳକ

ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ବିନା ଟିକେଟରେ ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ପରିବହନ କରୁଥିବାର ଭ୍ରମାତ୍ମକ ଧାରଣା ଯୋଗୁଁ ତାଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ବିଭାଗୀୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇନଥିଲା ଏବଂ କୌଣସି ତଦନ୍ତ କରାଯାଇ ନଥିଲା, ଏବଂ ତେଣୁ ସେବା ସମାପ୍ତି କରିବାର ଆଦେଶ ବେଆଇନ ଏବଂ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ ଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କ ମାମଲାରେ "ଶେଷରେ ଆସ ପ୍ରଥମେ ଯାଅ" ନୀତି ଅନୁସରଣ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ନିଗମ ମତ ରଖିଥିଲା ଯେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଦୈନିକ ମଜୁରୀ ଭିତ୍ତିରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କୁ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇନଥିଲା । ସେ ଦୈନିକ ମଜୁରୀ ଭିତ୍ତିରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ ବିଭାଗୀୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କିମ୍ବା ତଦନ୍ତର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନଥିଲା, ଏବଂ ନିଯୁକ୍ତି ସ୍ଥଗିତ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା । ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏଥିରେ କୌଣସି କଳଙ୍କ ଜଡ଼ିତ ନଥିଲା । ଏହି ନଥିରେ ଆଗତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ବିଚାର କରିବା ପରେ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ଯେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଦୈନିକ ମଜୁରୀ ଭିତ୍ତିରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଦୈନିକ ମଜୁରୀ ମାମଲାରେ ବିଭାଗୀୟ ତଦନ୍ତର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ନଥିଲା । କର୍ମଚାରୀ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ଥିବା ତାଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ନିଯୁକ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିନଥିଲେ । କୌଣସି ତଦନ୍ତ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ, ତଦନ୍ତ ଉପଯୁକ୍ତ ଥିଲା କି ନାହିଁ ସେ ପ୍ରଶ୍ନ ବିଚାର ପାଇଁ ଉଠି ନଥିଲା । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମକଦ୍ଦମାକୁ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରର ପ୍ରଶ୍ନ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ଆବଶ୍ୟକ ମନେ କରିନଥିଲେ । ଏହି ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । କର୍ମଚାରୀ ଜଣକ ଜୟପୁର ସହରର ପ୍ରଥମ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି ସଂଖ୍ୟା V ଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ, ଯିଏ 23.3.1999 ତାରିଖର ରାୟ ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିଷ୍କର୍ଷକୁ ଓଲଟାଇ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ସେବା ସମାପ୍ତି ଆଦେଶ ବେଆଇନ ଏବଂ ସ୍ୱାଭାବିକ ନ୍ୟାୟର ନୀତିର ଉଲ୍ଲଂଘନକାରୀ ଏବଂ କର୍ମଚାରୀ ନିଗମର ସେବାରେ ରହିବାର ହକଦାର ଏବଂ ସେ ଆର୍ଥିକ ଏବଂ ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ସୁବିଧା ପାଇବାର ହକଦାର ।

ଏହି ନିଗମ ରାଜସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ଆବେଦନ କରିଥିଲା ଏବଂ ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତି ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଥିଲେ ।

ଆବେଦନର ସମର୍ଥନରେ ଶ୍ରୀ ସୁଶୀଲ କୁମାର ଜୈନ, ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଭିମୁଖ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଭ୍ରମାତ୍ମକ । ଏହା ନଥିରେ ଥିବା ସାମଗ୍ରୀର ବିପରୀତ ତଥ୍ୟ ନଥିଭୁକ୍ତ କରିଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆଧାରରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଯେପରି ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଥିଲେ ଯେ ବାଦୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତଦନ୍ତ ସ୍ୱାଭାବିକ ନ୍ୟାୟର ନୀତି ଅନୁଯାୟୀ ନୁହେଁ ଏବଂ ତଦନ୍ତ କରିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଲ୍ଲଂଘନକାରୀ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ କହିଥିଲେ ଯେ ତଦନ୍ତ ସ୍ୱାଭାବିକ ନ୍ୟାୟର ନୀତି ଅନୁଯାୟୀ ନୁହେଁ । ପ୍ରଥମ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତର ନିଷ୍କର୍ଷକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତି ତଥ୍ୟଗୁଡିକ ଉପରେ ଆଧାରିତ ।

ସୂଚନା ଜାରି ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କେହି ହାଜର ହୋଇ ନଥିଲେ ।

ଆମେ ଦେଖିପାରୁଛୁ ଯେ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଇନର ତଥ୍ୟଗତ ସ୍ଥିତିକୁ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସଠିକ୍ ନିଷ୍କର୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ପ୍ରଥମ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ ଏହି ମାମଲାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବିଚାର କରିନଥିଲେ I ଏହାର କିଛି ନିଷ୍କର୍ଷ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ I ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ନିଗମ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ବୈଧତା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମୌଳିକ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ, ପ୍ରଥମ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବରେ ମତ ଦେଇଛନ୍ତି:

"10. ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ବାଦୀ ଜଣେ ଦୈନିକ ମଜୁରିଆ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ ଏବଂ ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀରେ ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସେବା ସମାପ୍ତି କରିବା ପୂର୍ବରୁ ବିଭାଗୀୟ ତଦନ୍ତ କରିବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ I ଏହି ଯୁକ୍ତିର ସମର୍ଥନରେ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମାନ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି : -

1. [1991] S.C.C. 591 *ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ବନାମ କୌଶଳ କିଶୋର ଶୁକ୍ଳା I*

2. A.I.R. (1994) ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟ 2411 *ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ପ୍ରେମ ଲତା I*

3. [1996] 5 S.C.C. 889. *କେ. ଭି. କ୍ରିଷ୍ଣାମଣି ବନାମ ଲଳିତ କଳା ଏକାଡେମୀ I*

4. [1996] 1 S.C.C. 560 *ସତ୍ୟ ନାରାୟଣ ବନାମ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ I*

5. R.L.R. (1990) 2 ପୃଷ୍ଠା 268 *ଶକ୍ତିକାନ୍ତ ପାଠକ ବନାମ ପଶ୍ଚିମି ଦୁଗ୍ଧ ଉତ୍ପାଦକ ସହକାରୀ ସଂଘ ଲିମିଟେଡ୍ I*

6. (1994) 2 W.L.C. ରାଜ 25 *କନୱାର ସିଂହ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ*"

ଏହା ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଯେ ନିଗମ ପ୍ରଥମ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ ସମ୍ମୁଖରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଥିଲା I ନିଗମ ଦ୍ୱାରା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା କିଛି ରାୟକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ପରେ, ଏହା ଅନୁପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ଏହି ନିଷ୍କର୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିଲା ଯେ ରାୟ ଏବଂ ବିଚାରାଦେଶ ଆବେଦନ କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ବାଦୀଙ୍କ ଆବେଦନ ଉପରୋକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଆଧାରରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ (ଉପରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ରାୟଗୁଡ଼ିକୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଯାଇଥିଲା) I ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ, ନିଗମ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ବାଦୀ-କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ମାମଲାକୁ କିପରି ସମର୍ଥନ କରିଥିଲା ତାହା ସୂଚିତ କରାଯାଇ ନାହିଁ I ସେହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ଅନୁପାତ କ'ଣ ଥିଲା ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ମାମଲାରେ କିପରି ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଏବଂ ସହାୟକ ଥିଲା ତାହା ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ କରାଯାଇ ନାହିଁ I ଆଇନଗତ ଭାବରେ ଏପରି ଅଯୌକ୍ତିକ ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଭୁଲ ନିଷ୍କର୍ଷକୁ ସମର୍ଥନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ I

ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର କରିନଥିଲେ I ଏହା ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିଷ୍କର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା I ପ୍ରଥମ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତର ନିଷ୍କର୍ଷକୁ

ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିଷ୍କର୍ଷ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏହି ମାମଲାକୁ ଫଏସଲା କରିବାର ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନୁପଯୁକ୍ତ ଉପାୟ ଥିଲା ।

ଉପରୋକ୍ତ ବିଷୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସୁଯୋଗ ଦେବା ପରେ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ମାମଲାଟିକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଇ ଦେଉଛୁ ।

ଆବେଦନଟିକୁ ଉପରୋକ୍ତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ପର୍କରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନଦେଇ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଏନ୍. ଜେ. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଧିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ସୁମିତ୍ରା ସାହୁ ,ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।